

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Tempus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Leberida vero, membranam scilicet quam deponit, ita exiit, ut à capite orsus ad caudam replicet, interiore parte in exteriorem exteriori in interiorē versa, cute intus altera subnascente. At mundus quoque (de inferiori hoc mundo loquimur) hyemali tempore pruinoso, quodam non modo obcaecatus, sed undecunq; obductus fitu, annuo peractō spatio, Zephyris flare incipientibus, squalorem abijcit, quæq; rerum femina intus fuerant superioris defectu caloris obrusa occultaque, extra aperuntur excludunturque, ac senectute deposita, per vices iterum juvenescunt. Quinetiam quæcunque de Aguis renovatione traduntur, cum hac ipsa mundi nostri renovatione consensum habent: serunt enim Colubrum cum exuere incipit, ab oculis primum detrahi, ita ut occæcari videatur, tum caput exiit, glabrumq; hoc omnino ante quam reliquum corpus, apparet. Arbores quoque oculos primum exerunt, gemas alii vocant, germen alii: sed oculatio inde, insitionis genus, mox exfinuant flores, paulatimq; fructum fortis aperiant. Neque Vere tantum exiit Anguis, verum etiam Autumno, & pro locorum temporumq; conditione: æstate etiam, Aristotele hoc asserente: licet id abneget Plinius. Antiqui mundum etiam non vere tantum hæc facere, sed Æstate Autumnoq; omni, tot species tantosq; ortus, variosq; novatus aperire, pro regionum situ ac rerum natura conspiciamus.

JUVENTUTI REDDITUS. CAP. III.

*F. bula su-
p. r. homi-
num reno-
vacione.*

Sunt vero qui per Anguem & Leberida hieroglyphicōs hominem ostendant juventuti redditum si vel de morbo aut alia aliqua lue aut calamitate squalorem atq; maciem depofuerit, sitque demum habitior atq; validior factus. Libet vero fabellam super hujusmodi renovatione, ex Nicandro & ejus interpretibus recitare. Mortales enim ajunt impetrasse olim à Diis multis precibus ut perpetuo juventutis munere donarentur, atq; ita nunquam in posterum senio contabescerent, sed quantum unicuiq; vivere permillum esset, integris viribus & florenti semper ætate, vegeti perseverarent. Hanc igitur simulac benignitate Jovis accepissent, imperitos adeo rerum fuisse, ut eam Asino vectandam commendarint, hunc vero siti confectum ad fontem quandam pervenisse, in quo Serpens locustos stativam habebat custodiam: cumq; inde bibere tentasset, à Serpente prohibitum, neque alia conditione bibendi facultatem illi factam, quam ut id omne quod vehebat onus, Angui mercedis nomine concessisset: ex eo inde tempore omnes Angues senectute singulis annis abjecta juvenescere, homines vero senio confectos emarcescere, ac stoliditatis pœnas luere, quod juventutem tanto expetitam studio negligenter custodissent. Hinc illa Tibulli querimonia:

*Anguibus exiitur tenui cum pelle vetustas,
Cui non angusta condicione sumus?*

Sed quoniam in fabularum figmentis varii admodum Græci sunt easq; unusquisque suo ex commo- do, & ut adibuerit comminiscitur, ferunt alii Promethea cum cœlestem ignem furatus esset, eumq; mortalibus communicasset, nullam illos accepti muneris gratiam Prometheo retulisse: quod cum Jupiter approbasset, pharmacum hominibus, quo senectutem amolirentur, elargitus est, quod donum Asino vectandum illi destinarint, atq; illa mox subsecuta de Asini imprudentia, de Serpentis infutia, de commutatione, quæ superius enarrata sunt. Meminit hujus fabulæ Sophocles, *in Ois*. Quoniam vero Asinus ille & sitim eo contulerat, factum est, ut ex pacto Serpens eam quoq; sibi vendicaret, hinc supra modum illos sticulositate plerique eorum pertentare solent quos momorderint: de quo tamen plura suo loco dicuntur, ubi Dipfadis significata recensemus.

TEMPUS. CAP. IV.

*Quomodo
serpens
i. mpus si-
gnet ac im-
mortalitas-
tem.*

Georg. lib. 2.

*Osia lib. 10
etiam.*

ERat autem aliud hieroglyphicum Serpentis, caudam suam sub guttur attractam occultantis: etque species in Saturni dextera manu statuebatur, quem pro annuo circuitu, pro tempore, pro ætate, pro immortalitate poni ex multorum scriptis accepimus. De anno apertissime Maro:

Atque in se sua per vestigia volvitur annus.

Quod vero Serpentis temporis signum esset, causam Cyrillus hanc subjicit, quod in longitudinem porrigitur, & multis complicatur spiris, quæ sunt multæ dierum annorumq; series, taciteque profertur, nullo edito strepitu, unde Poeta non incelebris dixit,

Labitur osculte, fallitque volubilis ætas

Verum